

Ако постоји демократа у политици, то је Дачић. Често је већи демократа него што би требало да буде. Таква је наша партија, ми можемо да кажемо шта имамо

Милутин Мркоњић, народни посланик и почасни председник Социјалистичке партије Србије (СПС), важи за неког ко говори све што мисли. Међутим, једно време се спекулисало да је његова критика свега и сваког засметала лидеру социјалиста Ивици Дачићу, који му је наводно забранио да иступа у медијима. Мркоњић пак у интервјуу за Бурно то одбацује и каже да га више нема тако често, јер је простор препустио младим снагама.

- Нема значајнијег повода, па се не појављујем у медијима. Ја сам народни посланик у Скупштини, не говорим много јер сам младим колегама оставио простора да се истичу. Ту сам, скоро свакодневно на терену. Не желим да се намећем - каже Мркоњић на почетку разговору.

Да ли је тачно да вам је председник СПС Ивица Дачић забранио да причате у медијима?

- Није тачно. Он уопште није такав тип човека. Ако постоји демократа у политици, то је Ивица Дачић. Често је већи демократа него што би требало да буде. Таква је наша

партија, ми можемо да кажемо шта имамо, после договора унутар партије следимо ту линију.

Шта замерате Дачићу? Да ли га нешто саветујете?

- Ивица је зрео, искусан и мудар политичар. Дуго се познајемо. Често је довољно да се само погледамо и да знамо шта један и други мислимо о актуелној ствари. Често га саветујем да у партији нема младих и старих, него оних који су лојални идеји и који раде за ту идеју и, пре свега, на својим радним местима, па и у политици. Резултати њиховог рада треба бити мерило њиховог напредовања у партијским структурама и државним функцијама. Нерад и незнање сматрам највећим пороком.

Зашто сте увек гласни и отворени, иако знате да би нешто ишло на вашу штету?

- Такав је био цео мој живот. Увек говорим оно што мислим. Прво о послу који сам радио 55 година, тачније саобраћају и грађевинарству, а друго о политици. Не могу да схватим ове данашње прелетаче којих има превише на политичкој сцени и у врху политичких странака, који су час у једној, час у другој странци. То не могу да разумем! И даље имам став који сам имао на почетку каријере.

Почасни сте председник СПС. Како тумачите то што је одржавање скупштине странке каснило месецима, а и сада, када је одржано, Дачић није предложио највише руководство?

- У партији имамо коректан однос. Ви заборављате дужности на којима се налази Дачић као председник и остали наши потпредседници. Погледајте колико је кад је реч о Косову, које је витално национално питање у Србији, Дачић напора учинио да повуче тих 14 или 15 земаља признавања Косова. То је његов први задатак. То код младих другова стално истичем. То је доказ политичке оријентације и ту стичете квалитете. Мене народ данас више познаје по изградњи земље.

Редовни парламентарни избори биће одржани следеће године. Шта очекујете?

- Ја сам ту мало, као и у свему, ортодоксан јер размишљам на стари начин. Коалиције, лично, сматрам потребним после избора. Избори се праве да би странке мотивисале своје чланство и да би показале народу шта је њихов програм и резултат. Зато је добро да се после избора удруже они који су имали сличне програме. Не видим разлог да данашња коалиција не настави свој заједнички пут.

Шта мислите о могућем бојкоту избора, који најављује део опозиције?

- Против сам бојкота у политици, као што сам против улице. Политичка борба треба да се води у институцијама.

Како видите деловање данашње опозиције?

- Увек сам сматрао да је најбоља опозиција она која је конструктивна када су интереси државе у питању. Својим учешћем у раду институција доприноси добрим резултатима и успесима те исте државе.

А да ли постоји, ван власти, нека странка или политичар чији рад баш пратите и цените?

- Александар Шапић, председник општине Нови Београд и лидер СПАС, врхунски је спортиста, страхан квалитет и ја га поштујем. Он је велика звезда, алал му вера. Чим је човек у једној области постигао резултате, поготово у спорту, онда је велики квалитет. И данас памтим време када сам се ја бавио спортом, односно кошарком. То што сам тада од својих тренера научио, и данас користим. То је велика ствар за спортисте. Нема тога да ли су иза тебе мама или тата, већ ко иде напред. У том делу и Александра Вучића хвалим, он је борац и спортиста, као мали Шапић и ја. Он жели да победи увек, без обзира на то ко је на сцени.

Да ли бисте у будућности могли да радите са Шапићем или можда једног дана да

оснујете заједничку странку?

- Често су ме критиковали у влади у којој сам био министар како са свима могу, па и данас ме често критикују кад похвалим нешто из тог времена. Ако сам с неким људима градио и радио, без обзира на то којој политици припадају, не могу да не говорим сутра с њима. За мене је то страшно и то стално говорим младим колегама. Однос међу људима правите и не можете да не говорите или да се мрзите. Према томе, ценим људе према ономе што ураде и што су урадили. Тај момак, мали Шапић, очигледно добро ради и људи га воле.

Годинама уназад имате неслагања а министарком Зораном Михајловић, с којом често размењујете тешке оптужбе. Има ли краја том "рату"?

- То је за мене неважно питање.

Пратите ли рад председника Александра Вучића?

- Ретко га виђам, али пратим шта он ради и ценим његову огромну енергију и напор да савлада препреке, којих није мало. Саветујем га да у први план истакне инжењере који су пројектовали и градили објекте инфраструктуре и да се они не покривају његовим именом ако се десе - што је нормално да се деси - проблеми у грађењу, јер је то жив процес. Ако дође до тога, они треба да сносе одговорност за то што су урадили, а не он. То је судбина нас инжењера, стално се налазимо између похвала и критика. А ја сам Вучићу 2003. године, у време када је био кандидат за градоначелника, објашњавао неке ствари и још тада сам видео његову жељу да се гради. То је велика ствар за оне који граде и ретка особина државника, што је за апсолутно поштовање. То треба да поштују градитељи.

Данас се доста гради, Београд је велико градилиште...

- Кад су у питању велики пројекти у Београду, моја порука свима који доносе одлуке јесте да раде јавно и уз пуну сарадњу стручњака, научних институција и грађана.

Немојте од свега да правите маркетинг, да одлучујете на брзину од данас до сутра, имајте поверења у добре намере и памет и оних који вам политички нису блиски.

Какав је ваш дан на послу? Је л' вам сваки дан неко тражи да му завршите неке услуге?

- Искуство је велика ствар, а дуго нисам схватао шта је то, тек сад у овим годинама. Тешко је одбити људе, без обзира на то какви су њихови захтеви.

Не одричете се бившег шефа СПС Слободана Милошевића, којег многи и дан-данас критикују.

Он је био човек од прве руке. Када сам заједно с младим социјалистима и мојим друговима у партији предлагао и поднео предлог граду да му се направи споменик у Београду, нисам ни мислио да од њега правимо свеца. Он није светац, био је државник који је оставио иза себе тековине које данас српском народу много значе. Имао је, као и сваки велики државник, своје грешке, али највише ми сметају непринципијални критичари који ништа не знају о том времену, којих нигде није било у том времену, неки су чак и били у политици, па се данас сећају Слободана и критикују време од пре 20 година... Она Слобина херојска одбрана у Хагу пред ТВ камерама је незапамћено херојство у новој историји српског народа. Он је на достојанствен начин бранио српски народ, себе, своју породицу и одбранио... Да га нису убили, Слоба би и данас био херој.

Као неко ко прати спорт и ко се бавио спортом, како видите то што неки нападају нашег најбољег тенисера Новака Ђоковића?

- То је највећа глупост. Познајем га, срео сам га неколико пута... Сјајан је човек. Знам за напад због Иванишевића, то су будалаштине. Треба да га подржимо колико год имамо снаге и воље да би освајао. Он је давно ушао у легенду и то треба ценити. Ми имамо лошу особину - да одмах бацаш у блато чим ти не треба. Па немојмо то да радимо.

Како успевате да са Аном Бекутом у вези задржите такав однос као и пре осам година, када сте почели да се забављате?

- Однос нам је као и првог дана везе. Срели смо се као остварени људи у својим професионалним обавезама. Дакле, није било разлога да једно другом нешто пребацујемо. То је већ предуслов да веза буде складна и без сукоба. Знам шта су моје обавезе, а њене су дупло веће и теже, јер стално путује и много ради. Сујети и љубомори ту нема места, већ само поверењу.

Колико се Ана разуме у политику?

- Врло се разуме, али бежи од тога. То јој ја саветујем. Политика је много гора и много су већи проблеми него на естради. На естради се знају бар неки односи, ко колико вреди и ко шта може да да, а овде не.

(Курир)